

Jóan Pauli Joensen, professari, sjeyti

Í morgin 30. apríl verður Jóan Pauli Joensen, professari, sjeyti. Palli ella Palli hjá Irenu, sum vit har vesturi kalla hann, er sörvingur. Sonur Petur Ola Joensen og Irenu (Haraldsen). Palli og beiggin Jákup, sum er studentaskúlalærari á Kambsdali, gingu sum eg í skúla hjá D. Danielsen og Napoleon Petersen. D.D. bar serligan alsk til danska mentan og Poli ikki minni til føroyska. Longu tíðliga upplivdu vit tískil, hvussu víðfevndur ein kulturur kann vera. Skúlakultururin í Sörvági var hesi fyrstu árin sera framburðskendur, bæði av hesum báðum góðu lærarafólkum, men ikki minni av teimum mongu, sum komu eftir teir, so hvørt skúlin vaks. Hjá DD lærdu vit eitt ótal av donskum sálmaversum uttanat, hartil hernaðarligan aga – reinar hendur og reinar negl skuldu vísast fram hvønn tíma, hartil reinar lummaklútar og ikki at gloyma mykingarfimleik eina løtu í hvørjum tíma eisini. Hjá Pola lærdu vit um føroyskan skaldskap og føroyska náttúru. Í okkara fólkaskúlaárum vóru vit so heppin, at Sörvágs kommuna setti øll segl fyri at fáa ein nýggjan skúla við øllum tí, sum skuldi tryggja framtíðina hjá børnunum. Í nýggja skúla var sanniliga tannlæknastova (skúlatannlækna fingur vit longu í 1959) og serstovur til fysikk, kemi og biologi. Vit næmingar vóru ikki sørt ernir av hesum ambitiónum, sum forstandarskapið í kommunu hevði fyri okkum børnum. Tá var tað eyðsæð, at lærdómur var góður og hann var lættur at bera – men tað skuldi sjálvandi arbeiddast hart fyri at vinna hann. Tað lá í luftini hesi árin í Sörvági, hvussu týðningarmikið tað var at vinna sær lærdóm, meðan man var ungur. Tað hildu í hvussu so er míni foreldur og eg rokni við, at tað var tað sama yviri á Kelduni hjá Irenu og Petur Ola.

Palli var tó fyri tí vanlagnu at missa pápan í 1957, áðrenn hann var komin

til fermingaralður. Hann var í fyrsta árgangi, sum fór á preliminarskúla, sum byrjaði í Sörvágs Skúla í 1959. Eftir m.a. at hava verið læraravikarur í Gásadali fór hann á Rønde Studenterkursus og tók nýmálsligt prógv har í 1966. Byrjaði sama ár at lesa etnografi og søgu við Aarhus Universitet. Í 1970 fór hann til Lund at lesa etnologi. Tók kandidatprógv bæði í Lund og við Aarhus Universitet í 1972/73. Hann varð doktari í etnologi við Lunds Universitet í 1975. Docentur við Lunds universitet í 1980 og dr. phil. í søgu við Aarhus Universitet í 1987. Palli hevur sostatt við sínum tvinnu doktoraheitum í sínum ungu árum vunnið sær lærdóm sum neyvan nakar annar føroyingur. Í donsku Blá Bog sæst at hann ikki hevur ligið á løtu síðan. Hann hevur verið uppi í nógvum nevndum og feløgum, ikki bara í Føroyum, men í Norðurlondum. Lat meg nevna limaskapin í Kungl. Gustav Adolfs Akademien 1994; umboðsmaður

í Nordisk Forskningspolitisk Råd 1995-99 og umboðsmaður í Nordisk Forskerakademis (NorFa) styrelse 1999-2004. Eisini eiga vit her at nevna stóra arbeiðið, Jóan Pauli legði í arbeiðið sum formaður fyri grundlógarnevndina 1999-2006.

Palli hevur lukkutið fyri okkum valt at leggja sína arbeiðsorku í Føroyum, fyrst á Føroya Fornminnis-savni og seinni sum professari á Fróðskaparsetri Føroya á Sögu- og Samfelagsdeildini og drúgt skeið eisini rektari setursins. Ikki tí, tað hevði ikki staðið á hjá honum, við hansara akademiska førningi at fingið professarastarv í einum av teimum stóru universitetsbýunum í Norðurlondum.

Her heima kennir almenningurin Palla frá hansara mongu bókum um føroyska siðsögu. Ikki minst um lívið umborð á sluppunum, sum var hansara byrjanararbeiði. Bókin um føroyskar brúðleypssiðir skal eisini nevast og bókin um grindina við. Nú á føðingardegnum kemur út hansara stóra og glæsiliga verk om føroyska matmentan. Hetta hevur Palli arbeitt miðvíst við nú í fleiri ár. Og gott er tað, at hesin parturin av okkara mentan verður gjølla greinaður. Las nú um dagarnar greinina hjá Panum um hansara ferð í Føroyum, tá meslingarnir gingu so herviliga í 1846. Har er Panum ikki mjúkur í orðum um okkara matmentan, serliga tað ræsta. Vænti heilt víst, at hetta verkið, sum Palli gevur út í dag, verður eina virðiliga avsannan av, at vit eru matligir barbarar.

Sum persónur dámligur og fryntligur. Hann hevur eitt opið sinn, frilyntur og tolin.

Lat meg enda hesi orð við at ynskja trímenninginum úr Sörvági hjartaliga tillukku við teimum sjeyti – í tíni tægu er nóg, sum fer at gerast mentanararvur føroyinga.

Pál Weihe

Føðingar

6. apríl fingur Stefania Láberg, frá Skopun og Meinhard Winther, Tórshavn, ein son. Hann var 55 cm langur og vigaði 4600 gr.

18. mars fingur Hanna og Benjamin Berg, Hvalba, eina dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 4040 gr.

26. apríl fingur Niels og Salve Nattestad Miðvágur, eina dóttur. Hon var 51 cm long og vigaði 3450 gr.

25. apríl fingur Maibritt og Áki Joensen, Miðvági, eina dóttur. Hon var 51 cm long og vigaði 3410 gr.

Brúðleyp

Leygardagin 02. mai giftast Árni S. S. Samuelson, Sandavágur, og Elisa H. Joen-Jacobsen, Sandavágur. Vígslan verður í Sandavágs kirkju kl. 11.00. Døgurði og veitsla verður fyri innbodnum.

Konfirmatión

Tann 1. mai verður Teresa Krogh konfirmerað í Bredsten kirkju. Teresa er dóttur Peter og Kammu Krogh úr Miðvági, búsitandi í Danmark. Addressan er Vestervang 14, 7182 Bredsten. Tlf: 61869114 ella 61863114.

Konfirmatión

2. mai verður Hans Petur Djurhuus konfirmeraður í Kvaglund kirkju í Esbjerg. Hans Petur er sonur Fríðbjørg og Jørgin Djurhuus av Strøndum, búsitandi Daddilunden 10, 2th 6705 Esbjerg. Opið hús er á Malervej 1, 6715 Esbjerg N frá kl. 17.00

Konfirmatión

3. mai verður Iben Dalsgaard Bak konfirmera í Nyborg Vor Frue kirke. Iben er dóttir Fríðbjørg Dalsgaard Bak og Tom Bak, tey búgva í Sofienbjergvej 26 Nyborg

Konfirmatión

Sunnudagin 3. mai verður Marjun Høgnadóttir Eriksen (dóttir Randi Restorff Jacobsen og Høgna Eriksen) fermd í Sct. Jacobi kirkju. Adr.: Navervej 7, 6800 Varde.

